

Zármutok a radosť...

Suspírium: „Vtedy im otvoril myseľ, aby chápali Písma, a povedal im: „Tak je napísané, že Kristus bude trpieť, tretieho dňa vstane z mŕtvych a v jeho mene sa bude všetkým národom, počnúc od Jeruzalema, hlásať pokánie na odpustenie hriechov. Vy ste toho svedkami. Hľa, ja na vás zosielať, čo sľúbil môj Otec. Vy však zostaňte v meste, kým nebudete zahalení mocou z výsosti.“ (Lk 24, 45-49) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 204.: „Oslávený Kriste náš...”

Vzdych: „Keď člny prirazili k brehu, zanechali všetko a šli za ním.“ (Lk 5,11) Amen.

Suma evanjelia: je zapísaná vo Svätom Písme ako ju čítame v Prvom Liste apoštola Petra v 1. kapitole v ôsmom až jedenástom verši takto: „Nevideli ste ho, a predsa ho milujete. Ani teraz ho nevidíte, ale veríte v neho a radujete sa nevýslovnou radosťou, plnou slávy, že dosahujete cieľ svojej viery — spásu duší. Túto spásu úporne hľadali a neúnavne skúmali proroci, ktorí prorokovali o milosti pripravenej pre vás. Skúmali, na ktorý čas a na aké okolnosti poukazuje Kristov Duch, ktorý v nich prebýval, keď vopred svedčil o Kristových utrpeniach a o sláve, ktorá príde.“ (IPt 1,8-11) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 432.: „Sláva Bohu na nebi...”

Pozdrav: „Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca, a od Pána Ježiša Krista.“ (IK 1,3) Amen.

Lekcia: Evanjelium podľa Jána 14. kapitola 1-11. veršov: „Nech sa vám srdce neznepokojuje! Verte v Boha, verte aj vo mňa! V dome môjho Otca je mnoho príbytkov. Keby to tak nebolo, bol by som vám azda povedal, že vám idem pripraviť miesto? Keď odídem a pripravím vám miesto, zasa prídem a vezmem vás k sebe, aby ste aj vy boli tam, kde som ja. A cestu, kam idem, poznáte.“ Tomáš mu povedal: „Pane, nevieme, kam ideš. Ako môžeme poznať cestu?“ Ježiš mu povedal: „Ja som cesta, pravda i život. Nik neprichádza k Otcovi, ak len nie skrze mňa. Ak ste ma spoznali, budete poznať aj môjho Otca. Odteraz ho už poznáte a videli ste ho.“ Ozval sa Filip: „Pane, ukáž nám Otca a to nám postačí!“ Ježiš mu povedal: „Filip, toľký čas som s vami a nespoznal si ma? Kto videl mňa, videl aj Otca. Ako to, že teraz hovoríš: ‚Ukáž nám Otca!‘? Neveríš, že ja som v Otcovi a Otec je vo mne? Slová, ktoré vám hovorím, nehovorím sám od seba, ale Otec, ktorý zostáva vo mne, koná svoje skutky. Verte mi, že ja som v Otcovi a Otec je vo mne! Ak nie pre iné, aspoň pre tie skutky verte!”

Modlitba: Nebeský Otče náš, v tichosti prichádzame teraz pred Teba v tejto hodine. Je v nás mnoho myšlienok, bremien a pocitov: radosť a vďačnosť, ale aj únava, neistota a možno bolesť. Ty vidíš naše srdce tak, ako ho nevidíme ani my sami. Poznáš naše straty, vyslovené i nevyslovené ľarchy a všetko, čo nosíme v sebe. Prosíme Ťa, utíš v nás hluk. Otvor naše srdcia pre Tvoje sväté a nemenné Slovo. Daj nám pozornosť, aby sme počuli, čo nám chceš povedať. A daruj, aby sme Tvoje slovo nielen chápali, ale ho aj prijali, aby sa v nás stalo silou, ktorá formuje náš život. Buď prítomný medzi nami skrze svojho Svätého Ducha a veď nás bližšie k Tebe. Pre Ježiša Krista, vypočuj nás. Amen.

Pieseň: Chválospev č. 430: „Kristus Pán na nebo vstúpil...“

Vzdych: „Nech nehorlí tvoje srdce proti hriešnikom, ale vždy radšej za bázeň pred Hospodinom, lebo iste jestvuje budúcnosť a tvoja nádej nevyjde nazmar. Počúvaj, syn môj, a buď múdry, veď svoje srdce rovnou cestou.“ (Prís 23,17-19) Amen.

Biblický text: Evanjelium podľa Matúša 28. kapitola 19-20.veršov: „*Chodte teda a získavajte mi učeníkov vo všetkých národoch a krstite ich v mene Otca i Syna i Svätého Ducha a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do konca sveta.*“

Milí bratia a milé sestry,

vďakyvzdanie prinášajúce kresťanské zhromaždenie v Pánu Ježišovi!

Ak stratíme niekoho, kto bol pre nás dôležitý – dobrého priateľa, milovaného súrodenca, verného manžela či manželku, matku, otca alebo dieťa –, nebolí len samotná strata, ale aj prázdnota, ktorá po nej zostáva. Keď už niet komu zavolať. Niet ku komu sa obrátiť. Niet komu zveriť svoje ťažkosti. A často takúto stratu nespôsobuje len smrť. Vzťahy sa rozpadajú. Dôvera sa láme. Nádeje sa v nás rúcajú. V takých chvíľach sa naše srdce naplňa smútkom a sklúčenosťou, a nielen radosť, ale aj pokoj sa zdá byť vzdialený. V presne takomto vnútornom rozpolžení mohli byť aj Ježišovi učeníci. Olivová hora bola v Ježišovom živote výnimočným miestom. Tu sa modlil, tu učil, sem sa utiahol do ticha a tu sa pripravoval aj na svoje najťažšie chvíle. A práve tu teraz naposledy zhromaždil svojich učeníkov, aby ich pripravil na to, čo príde. Na rozlúčku. Na čas, keď už

nebude s nimi tak, ako dovtedy. A v tejto situácii Ježiš nehovorí to, čo by sme možno očakávali. Neupriamuje ich pozornosť na stratu, ale hovorí: „Nech sa vám srdce nermúti. Verte v Boha a verte aj vo mňa.“ Zdá sa to takmer nemožné. Ako sa nemá srdce znepokojovať, keď sa všetko stáva neistým? No Ježiš pri tomto nezostáva. Dáva aj zaslúbenie: „Nenechám vás ako siroty.“ A nielen zaslúbenie, ale aj poverenie: „Choďte teda, čiňte mi učeníkmi všetky národy...“ Keď však nastane chvíľa rozlúčky, učeníci stoja mlčky. Upierajú zrak k nebu. Sledujú, ako im mizne z očí. A nedokážu sa pohnúť. Akoby sa v nich všetko zastavilo. Vtedy zaznie anjelská otázka: „Čo tu stojíte a hľadíte do neba?“ Akoby im hovorili: nepozerajte sa na stratu, ale na úlohu, povolanie a poslanie. Nedržte sa minulosti, ale vykročte. Lebo povolanie sa neskončilo. A toto poslanie nebolo určené len tým jedenástim. Ale každému, kto nasleduje Krista. Aj nám. Veríš tomu, drahý brat, milá sestra?

Raz jeden holandský misionár rozprával príbeh zo svojho života, keď strávil dlhé roky v odľahlej časti Afriky. Keď tam prvýkrát prišiel, všetko mu bolo cudzie: jazyk, kultúra aj spôsob myslenia ľudí. Často sa cítil sám. Boli obdobia, keď celé mesiace nestretol nikoho, s kým by sa mohol hlbšie porozprávať. Jedného dňa učil v malej dedine, kde mnohí ľudia počuli o Ježišovi po prvý raz. Po jednom stretnutí k nemu pristúpil starší muž, ktorý dovtedy mlčky počúval, a povedal mu: „Nerozumiem všetkému, čo hovoríš. Ale keď rozprávaš, vidím na tebe, že nie si sám.“ Tieto slová sa ho hlboko dotkli. Uvedomil si, že najdôležitejšie nie sú dokonalé slová ani dokonalé metódy. Ale to, či človek skutočne žije s Kristom. A to si ľudia všimnú. Keď sa pozrieme na náš vlastný svet, na mesto, kde desaťtisíce ľudí žijú vedľa seba, a predsa často izolovane jeden od druhého, vidíme, koľko je samoty, koľko nevypovedanej bolesti a ustavičného hľadania. Koľko ľudí žije navonok usporiadaný život – práca, rodina, každodennosť –, no vo vnútri cítia prázdnotu. Koľkí čakajú na slovo, na pozornosť, na skutočnú prítomnosť. Ježišovo prikázanie platí aj dnes: „Choďte teda...“ Nežiada nás len modliť sa za

Božie kráľovstvo, ale aj podieľať sa na jeho budovaní: „Chodte teda...“ Nehľadá dokonalých ľudí. Nevyžaduje výnimočné schopnosti. Hľadá učeníkov. Ľudí, ktorí sú ochotní byť prítomní v životoch iných. Ktorí nielen hovoria o viere, ale ju aj žijú. Ktorí sprítomňujú lásku a pravdu. Lebo každá pravda, každá láska a každá nádej sa v tomto svete stáva skutočnosťou prostredníctvom ľudí. Možno nás Boh nepovoláva do vzdialených krajín. Nemusíme si podmaniť národy Afriky či Ázie. Ale volá nás sem. Do nášho vlastného života. Do našich rodín. Na naše pracoviská. Do každodenných vzťahov. Tam, kde možno niekto práve čaká na nás. A hoci sa táto úloha môže zdať veľká a my sa môžeme cítiť slabí a neistí, stále platí to isté zaslúbenie: „A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skonania sveta.“ Nezostali sme sami. Náš život neurčuje strata, ale Jeho požehnaná prítomnosť. A posledné slovo nemá strach, ale poslanie z Ježišových úst: „Chodte teda...“ Amen.

Modlitba: Pane náš, drahý Ježišu Kriste! Ďakujeme Ti za to, že nás nenechávaš samých. Ďakujeme Ti za Tvoje zaslúbenie, že si s nami po všetky dni. Ďakujeme, že keď sme neistí, Ty nám dávaš silu. Keď sa bojíme, Ty nás povzbudzuješ. Keď klesáme na duchu, Ty nás pozdvihuješ. Prosíme Ťa, pomôž nám, aby sme neboli len poslucháčmi, ale aj činiteľmi Tvojho slova. Daj nám odvalu, aby sme tam, kam si nás postavil, žili ako Tvoji učeníci. Pomôž nám všímať si tých, ktorí na nás čakajú. Daj nám otvorené srdce, pozornosť a lásku, aby sa aj skrze nás stala viditeľnou Tvoja prítomnosť. A keď sa cítime slabí, pripomínaj nám, že nejdeme sami, ale Ty si s nami až do skonania sveta. Takto Ti zverujeme svoj život, naše spoločenstvo i celú našu budúcnosť. Amen.

Modlitba Pánova

Ofera: „Bohatstvo a česť sú od teba. Ty vládneš nad všetkým. V ruke máš silu a moc. Na tebe záleží, či urobíš niekoho veľkým a mocným.“ (IKr 29,12)

Požehnanie: „Boh všetkej milosti, ktorý vás v Kristovi Ježišovi povolal do svojej večnej slávy, vás po krátkom utrpení zdokonalí, utvrdí, upevní a postaví na pevný základ. Jemu moc na veky vekov. Amen.“ (IPt 5,10-11)

Záverečná pieseň: Chválospev č. 428 4-6. verše: „Ó, Ježišu, náš Spasiteľu, ...“